

BIBLIOTECA

El Fil de la Nit

"Durant dues setmanes la biblioteca de Santa Eulàlia ha programat vetllades al jardí, una iniciativa que vol ampliar l'oferta cultural de l'equipament amb noves activitats a l'aire lliure aprofitant l'espai i l'estiu. Així, dijous 5 de juliol va oferir a tots els públics un recital poètico-musical al jardí exterior que amb el títol El Fil de la Nit, pren forma, color i textura amb els poemes de Marta Pérez i Sierra, que també va ser una de les rapsodes de la nit, com també ho van ser Maite Mompert, Olga Casanova, Joan Opi i Josep Partegas. El cor de noies de la Vall del Tenes, acompanya el recital sota la direcció de Xavier Nogué. I encara, per donar-hi volum Núria Escrig aporta la seva interpretació a través del llenguatge de la dansa.

La segona sessió al jardí, dijous 19 de juliol va anar a càrrec d' Enric

Montsant qui amb el seu espectacle de música i poesia "Quart de Lluna" va delectar els assistents amb poesia d'en Tomeu Fiol, Miquel Martí i Pol, Toni Turull, Jaume Subirana, Salvador Espriu, Miquel Desclot, Joan Vinyoli, Joan Brossa, Eduard Sanahuja i Antoni Canu, amb cançons de l'Ovidi Montllor, Maria del Mar Bonet, Quico Pi de la Serra, Leonard Cohen, Jaume Arnella, Jaume Sisa,

Esquirols i també de repertori tradicional.

Tot plegat cantat, recitat i acompanyat amb guitarra, xalumó i flauta catalana.

Les convocatòries han estat a les 9 del vespre, per a evitar les hores de més calor, i gaudir de l'encant de l'espai quan comença a caure la nit."

Belén Martínez Català

CONTES

Un conte d'indis

Explica la rondalla que, temps enllà, en una de les tribus d'indis d'Amèrica, hi havia el seu gran cap, el nom del qual era Àguila Roja.

En aquestes tribus, tenien per costum canviar els noms dels seus súbdits per un sobrenom el qual acostumava a tenir relació amb la seva activitat quotidiana.

Així doncs, en la tribu del gran cap Àguila Roja, els personatges es sobrenomenaven: Gran Ós, Lleó, Lloba, Home Esquirol, Dona Gasela, Dolça Flor i Colomí.

El gran cap Àguila Roja, els anava instruint per convertir-los en veritables guerrers, forts i incansables lluitadors de la justícia i la veritat. Els feia dir i repetir una i altra vegada cridant amb totes les seves forces: "Sóc guerrer, sóc gerrer, sóc guerrer".

Un dia, s'assegué a terra enmig de tots ells i començà a explicar-los un conte. Eren moltes les ensenyances que transmetien mitjançant els contes.

El d'aquella nit va ser:

El gran caçador

Era un gran caçador, cada dia sortia de casa per anar a caçar, per tal que ni a ell ni a la seva família els faltés l'aliment. Veia un animal, apuntava, ¡Pam! i cap de caça que portava per menjar. Es deia i repetia una i altra vegada: Jo sóc el gran caçador.

Mai col·laborava amb res més que no fos caçar, demostrant a tothom i presumint de la seves capacitats de gran i gran caçador.

Però, tanmateix aquest gran caçador havia oblidat dues coses molt importants, una d'elles demanar permís i perdó per fer-ho, com també donar gràcies després.

L'altra, oblidar-se que també ell igual que tots els homes era i som portadors a dins nostre d'una part d'animal, que en aquest seu cas l'inspirava l'avarícia de caçar més i més, el gust de matar, l'orgull i la vanitat de creure's l'únic i el més gran caçador del món.

Sense que ell ni tan sols en fos conscient del tot, amb aquest comporta-

ment anava alimentant aquesta fera que portava dins, la que anava creixent i creixent. Tan gran va arribar a ser que al final fou aquest seu propi animal qui va devorar al mateix pobre gran caçador.

I així va ser com aquest pobre gran caçador s'havia convertit ell mateix amb la víctima de la seva pròpia fera.

Havia oblidat les dues coses importants. La primera: Fer créixer en ell la verdadera humanitat, lleialtat, humilitat, senzillesa, agraïment, i per sobre de tot l'amor. Virtuts aquestes que enriqueixen i anul·len la força de la fera que portem dins, perquè ja mai de la vida pugui arribar a devorar-nos.

La segona cosa: Tenir sempre present en nosaltres les lleis que regeixen la naturalesa a l'hora de nodrir-nos, com: demanar permís i donar veritables gràcies després.

Gran lliçó la transmesa en aquest conte explicat per Àguila Roja, gran cap d'aquesta tribu d'indis d'Amèrica i encara tan vàlida per aquest temps que estem vivint.

Maria Padró